

Dirk Draulans

Dinsdag 20 november 2018

Het succes van slechte seks: lust in de biologie

Bestaat er lust in het niet-menselijke deel van de natuur? Dat is onduidelijk. De biologie draait uiteraard extreem om de drang tot voortplanting. Dat is meestal een hormonaal gestuurd en tijdelijk proces. Buiten het voortplantingsseizoen is er weinig frivoliteit in het niet-menselijke deel van de natuur te vinden. Ja, bij de bonobo's, misschien wel de enige andere soort dan de mens die permanent seksueel actief is, vooral om spanningen uit de groep weg te halen. Er is een mooi evolutionair proces te beschrijven om te verklaren waarom de mens een van de weinige diersoorten is die permanent seksueel actief zijn. Het heeft mee te maken met de explosieve toename van onze hersenen, met het risico op moeilijke geboortes als gevolg daarvan, met de introductie van actief vaderschap om de opvang van onze kwetsbare baby's te vergemakkelijken...

Maar ook en misschien wel vooral met het feit dat onze vrouwen hun vruchtbare periode hebben verborgen om niet als slachtoffer te vallen van hitsige mannen, wat bij chimpansees bijvoorbeeld wel het geval is. Als je echter in een systeem met verborgen vruchtbaarheid terechtkomt, moet je wel permanent seksueel actief zijn om de soort niet te laten uitsterven. Om dat te vergemakkelijken heeft de natuur een handje toegestoken: ze heeft seks plezant gemaakt. Daarin zit het lustconcept verscholen, dat zo dominant is geworden in onze wereld, zeker sinds we de voortplantingscomponent onder controle hebben gebracht door de uitvinding van de anticonceptiepil – voor een bioloog een onbegrijpelijk gegeven: een soort die haar eigen voortplanting uitschakelt is *du jamais vu* in de natuur.

Daarom is lust in onze soort zo'n determinerend gegeven geworden. Ook in die zin zijn wij uniek in de natuur.